

Toprak Ve Ben

– İbrahim COŞAR · 23 Eylül 2019

TOPRAK VE BEN

Akşam olur bulut yanar, kar yanar;
Sabır ile sabahımı beklerim.
İçimizde dayanılmaz bir efkâr;
Yar için düşünür geleceğim.

Gönül efkârlanır durur hasretten;
Toprak yağmur bekler olmuş gurbetten;
Sabırla beklemek aşktan, kudretten;
Kozasında ölür kelebeklerim.

Bir an gözlerine düşünce gözler,
Gözlerim gözlerin yolunu gözler.
Şiire dönüşür dildeki sözler,
Göz rengini alır gözbebeklerim.

Ne zaman gönlüme hasretin düşer;
İçimde yanardağ taşıtıkça taşar;
Hasretken bir nefes yılları aşar;
Bundandır her günü güne eklerim.

Coşari, yordansa saplanan hançer;
Umutlar korkuyla meçhule göçer.
Ruhum ayrılığın zehrini içer,
Ben de bedenimle ölüm beklerim.

İbrahim COŞAR